SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOl ... 3. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 5, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 5-го СЕРПНЯ 1993. Ч. 148. РІК С.

ДИСКУТУВАЛИ ЗА „КРУГЛИМ СТОЛОМ"

Кіїв (УНІАР). — Тут 29-го липня відбувся „круглий стіл" з участю керівників політичних партій, рухів і громадських організацій України, на якому обговорено заяву прем'єр-міністрів України, Росії і Білорусі. Під час гострої дискусії учасники підкреслювали небезпеку для України, яка прихована в плянах цього проєкту. Одні вважають, що заява трьох прем'єр-міністрів не має жодної юридичної сили для України, інші пропонували у тому ж союзі „трьох" варіянт асоційованого членства, але відокремившись від підписаної заяви.

Учасники „круглого стола" підписали меморандум, запропонований Українською Республіканською Партією і Демократичною Партією України. В ньому висловлено рішучий протест проти заяви, підписаної Леонідом Кучмою у Москві 10-го липня. Учасники зустрічі відкидають проєкт підступної угоди про створення Економічного союзу і вважають, що підписання цих документів є зрадою національних інтересів України.

У зверненні до Президента і Верховної Ради України учасники дискусії вимагають дезавуації і денонсації підписаної прем'єр-міністром заяви. „Ми виступаємо за найширшу і рівноправну економічну співпрацю з усіма країнами світу, в тому числі і з Росією, але вважаємо, що економічна співпраця не може базуватися на політичній капітуляції всупереч волі 92 відсотків населення України, висловленої на референдумі 1-го грудня 1991 року. Торгувати можна чим завгодно, але не свободою і самим існуванням народу", — сказано в меморандумі.

Завершується підготова до Союзового дня Філядельфійської Округи УНС

Ансамбль „Гайдамаки".

Філядельфія. (с. г.) — Управа Філядельфійської Округи УНСоюзу інформує, що приготування до запланованого на неділю, 15-го серпня ц. р., традиційного 28-го з черги Союзового Дня поступово завершується. Імпреза ця відбудеться на посілості Українського Спортового Осередку „Тризуб" в Горшам, Па., при дорогах Ловер стейт і Кавнті лайн.

Цьогорічний Союзовий День присвячено 100-літтю найстаршого українського щоденника у світі „Свобода". До участи запрошено членів Екзекутиви УНС у проводі з головним предсідником Уляною Дячук, як й інших членів Головного Уряду. А від союзової преси запрошено головного редактора „Свободи" Зенона Снилика, як також від „Українського Тижневика" головного редактора і головну радну Рому Гадзевич.

Атракцією цьогорічної імпрези буде виступ відомого чоловічого співучого ансамблю „Гайдамаки" з Філядельфії. Дириґентом ансамблю є мґр Ігор Кушнір, а акомпаньює професійна учителька музики Леся Рудий.

Для танцюючих буде забава і до танців приграватиме популярна оркестра „Карпати" родини проф. Романа Бородієвича. Також під час дня діятиме кухня із смачними українськими стравами, будуть гарячі й холодні напитки. Будуть цінні виграші, а головно кольорова телевізія.

Слід згадати, що під час свята буде відзначений почесною плякетою заслужений союзовець з Філядельфійської Округи, як признання за довголітню працю для розбудови УНСоюзу.

Союзовий День відбудеться без огляду на погоду.

Появилася стрічка „Свічка не згасне"

Клівленд, Огайо. — Тут заходами завжди активної групи українок із Суспільної Служби, що працюють для допомоги незрячим під проводом Мирослави Оришкевич, випустили нову стрічку під назвою „Свічка не згасне" із рядом пісень відомого українського композитора Олександра Злотника.

Концерт накручено в грудні 1991 року у Києві в Палаці Культури і у ньому співають такі заслужені артисти України: Оксана Білозір, тріо Мареничів, Віталій Білоножко, Лілія Сандулеса, Любов та Віктор Анісімови, Олександер Тищенко, Алла Кудлай, Назарій Яремчук, група „Червона рута", як також сам композитор О. Злотник.

Стрічка розпочинається фрагментами з опери-думи „Сліпий" за творами Тараса Шевченка у виконанні Чернігівського Музично-Драматичного Театру ім. Т. Г. Шевченка у постановці Володимира Грипича.

Стрічка коштує 30 дол. і її можна замовляти, пишучи на адресу: Areta Zachary, Ukrainian Social Services, 12229 Moss Point Rd., Strongsville, Ohio, 44136. Чеки слід виписувати на „Fight for Sight Fund". Увесь прихід із продажу стрічок призначений на школи для незрячих в Україні.

Не припиняються криваві сутички в ПАР

Йоганнесбург, ПАР. — Нові криваві сутички між ворогуючими групами чорного населення Південно-Африканської республіки сталися минулої неділі на півночі цієї країни. Вночі з суботи на неділю, 1-ше серпня, до 200 робітників-зулюсів напали на Тембіс, передмістя Йоганнесбурґу, де мешкають переважно прихильники Африканського Національного Конгресу. Бойовики із зулюського руху Інката вбили 33 особи і декілька десятків поранили. У відповідь на цю терористичну акцію прихильники Африканського Національного Конґресу напали на зулюський ґуртожиток в селищі Токоза і застрілили 14 осіб.

Всього за недільний день в країні загинуло 49 осіб і понад 100 було поранено. Спостерігачі дістали нові підстави стверджувати, що ворожнеча між фракціями чорного населення Південно-Африканської Республіки не припиняється, а ще більше посилюється. І хоч президент де Клерк запевняє, що ніякі „спалахи ненависти" не перешкодять країні провести вільні демократичні вибори в наступному році, дійсна ситуація змушує сумніватися в цих запевненнях.

В Україні

Київ. — Тут оприлюднено прогнозу Центру реґіональної інформаційної системи при Інституті прикладних проблем математики і механіки АН України щодо голосування за довір'я Президентові України Леонідові Кравчукові на референдумі. Найбільшою популярністю користується Президент у Рівненській області, де згідно з попередніми даними, його підтримують 81,6% людей, які мають намір взяти участь у референдумі. У Тернопільській області його підтримують 73 відсотки, Івано-Франківській — 73, у Києві — 67 відсотків, у Криму — 16,2, в Донецькій області — 36,5, у Миколаївській — 38,7, а в цілому по Україні популярність Президента Кравчука становить 52 відсотки серед тих, хто має намір взяти участь у референдумі.

Львів. — До міста завітала українська письменниця з Бразилії Віра Вовк. У Спілці Письменників Львівщини відбулася дискусія навколо авангардної прози і, зокрема, творів Юрія Андруховича — автора двох найбільш незвичних, навіть „скандальних", творів останнього року, Романів „Рекреації" та „Московіяда". Обидва надруковані в журналі „Сучасність". Львів'яни схарактеризували його творчість як „наругу над виплеканою віками українською ментальністю", а Віра Вовк обстоювала точку зору, що літературі притаманні найнесподіваніші виверти, аби вони були талановиті. Між іншим, треба відзначити, що видрукований в журналі „Сучасність" роман „Безодня" Євгена Пашковського отримав премію Фундації Михайла Дем'янова „Свобода і мир для України". У наймолодшому часописі „Основа" Є. Пашковський надрукував уривок з нового роману „Осінь для ангела", шокуючи читача не лише змістом, а й формою: півтора десятка журнальних сторінок суцільного тексту без жодного абзацу

Харків. — Тут створено місцеву організацію Всеукраїнського Християнського Союзу. Її очолив депутат Міської Ради Іван Корнійчук. Мета організації — впровадження у державну політику принципів християнської моралі.

Івано-Франківське. — Заснований тут рік тому Інститут екологічного дослідження Академії Наук технологічної кібернетики України створив комп'ютерну інформаційно-керуючу систему державного управління станом довкілля Івано-Франківської области. Спільно з київським об'єднанням „Геопрогноза" та Львівським геологічно- екологічним центром інститут створив національну комп'ютерну систему екологічного моніторінгу України. Нині екологи працюють над виконанням замовлення Державного комітету України з науки і нових технологій, спрямованого на обґрунтування нових відпочинкових зон Причорномор'я, Криму, Полісся і Карпат.

Коломия. — Валютним товаром для комерсантів коломийського консервного заводу стали слимаки. Уклавши контракт з французькою фірмою, вони зобов'язалися постачати равликів по три доляри за кілограм. До цього бизнесу залучили і школярів. Однак дію контракту зупинили, оскільки він порушує чинне природоохоронне законодавство України. Вирішення конфлікту залежить від науково-дослідних організацій.

Євпаторія. — Міське статистичне управління повідомляє, що дитячі санаторії є напівпорожні. У липні вони були заповнені на 64 відсотки. Найменш заповнені чотири спеціялізовані санаторії для лікування хвороб рухальної системи. Причина — величезні ціни

Київ (УНІАР). — Тут 30-го липня пресовий центр Міністерства Закордонних Справ України оприлюднив заяву міністерства щодо рішення Російської Федерації і ЗСА продовжити мораторій на ядерні випробування. У заяві сказано, що відмова від випробувань ядерної зброї сприяє міжнародному мирові та безпеці. „Україна сподівається, що послідовне втілення його в життя приведе до без'ядерного світу", — сказано в заяві МЗС України.

У Мейплвуді відзначать роковини незалежности

Мейплвуд, Н.Дж. — Тут у вівторок, 24-го серпня, о год. 9:30 вранці біля мейплвудської ратуші на Веллі вулиці відбудеться відзначення другої річниці проголошення незалежности України. Мейор Роберт Ґресмір підпише та прочитає проклямацію і після короткої святкової програми при звуках українського та американського гимнів буде піднято український національний прапор.

За додатковими інформаціями слід звертатися до головного радного УНСоюзу Андрія Кейбіди на число телефону (201) 762-2827.

Англія ратифікувала Маастріхтський договір

Лондон. — В понеділок, 2-го серпня, англійський амбасадор в Італії Патрік Фейрутер передав на зберігання італійському міністрові закордонних справ копію ратифікованого Маастріхтського договору. Таку форму зберігання державних документів запроваджено в країнах Европейської спільноти від 1957 року, коли країни-члени підписали Римський договір щодо створення Спільного ринку.

Англія виявилася передостанньою европейською країною, котра ратифікувала Маастріхтський договір. Довгі і дуже гострі дебати на цю тему в парляменті нарешті закінчилися, однак для цього прем'єр-міністрові Джанові Мейджерові довелося лякати „бунтівників" зі своєї партії новими парляментарними виборами.

Остання перешкода на шляху прихильників об'єднання Европи зникла в понеділок, 2-го серпня, коли колишній видавець газети „Таймс" лорд Ріс-Моґґ відмовився апелювати до Верховного суду. Після ратифікації Маастріхтського договору палатою громад Ріс-Моґґ заявив, що не дозволить прийняти документ, який не відповідає інтересам країни, і повідомив, що передасть скаргу до суду. Проте після консультацій з членами суду лорд з'ясував, що шанси оскарження є занадто малі, і змушений був відмовитися від свого наміру.

Камбоджа є знов на грані громадянської війни

Пномпень. — Миротворчі сили ООН, які перебувають у Камбоджі від 1991 року, готуються залишити цю країну, так і не виконавши свого головного завдання, тобто не роззброївши ворогуючі фракції, як того вимагала резолюція Ради безпеки ООН. Неспроможність дати раду з партизанськими силами „червоних кхмерів" робить безглуздою всю 17-місячну операцію ООН, яка обійшлася в 2 біл. дол. На думку спостерігачів, як тільки „голубі шоломи" залишать країну, громадянська війна там спалахне з новою силою. Доказом такого передбачення може служити недавній великий бій між урядовими військами і партизанами на півночі країни. В останній час „червоні кхмери" відновили пошкодження залізниць, і це також свідчить, що їхні провідники не мають наміру припиняти війну.

Чимало камбоджійців вважають, що відхід „голубих шоломів" є передчасний. Велика частина населення продовжує зазнавати лиха від „червоних" бандитів. Питання стоїть так: або „голубі шоломи" таки роззброять партизанів, або братовбивча війна на півночі Камбоджі припиниться лише тоді, як урядові війська остаточно розіб'ють „червоних кхмерів".

У СВІТІ

МІНІСТЕР ОХОРОНИ здоров'я німецької землі Саксонія Ганс Ґайслер розгорнув рішучу кампанію боротьби з куренням. Він вимагає не тільки заборонити рекляму сигарет в громадських місцях, але й закликає міські і сільські управи цілком відмовитися від цього джерела прибутків. Г. Ґайслер переконує німців, що прибутки від торгівлі тютюновими виробами є набагато менші, ніж витрати, яких зазнає економіка через хвороби робітників. Статистика засвідчує, що головними жертвами сигаретної реклями стають підлітки, бо 60 відсотків курців звикають до тютюнового диму в 12—13 років, і майже 100 відсотків починає курити, не досягнувши 20 літ життя.

НАПЕРЕДОДНІ ТРЕТІХ роковин від дня вторгнення іракської армії в Кувайт президент Іраку Саддам Гуссейн, звертаючись до релігійних лідерів, вождів племен і діячів культури, знову висловився в тому сенсі, що Кувайт є складовою частиною Іраку і рано чи пізно буде приєднаний. Західні журналісти повідомляють з Іраку, що країна перебуває у страшних злиднях, що є великою мірою вислідом міжнародного ембарго на торгівлю з Іраком. Найбільше ці злидні позначаються на дітях і старих людях, які позбавлені необхідних харчів і медикаментів

ЦИМИ ДНЯМИ СЕРБСЬКІ артилеристи знищили понтоновий міст, тимчасово прокладений хорватами на місці стратегічно важливого Масленицького мосту, зруйнованого під час війни між Сербією і Хорватією. Міст з'єднував адріятичне узбережжя Хорватії з її центральними реґіонами. У вислілі боїв серби захопили район Масленицького мосту, а в січні цього року, хорвати порушивши угоду про припинення вогню, відбили міст у сербів. Згідно з новою угодою, хорвати мали віддати міст під контролю сил ООН від 3-го липня, однак вони відмовилися це зробити, і тоді серби пустили в дію гармати

БУНТІВНИЙ СОМАЛІЙСЬКИЙ генерал Мохаммед Фараг Айдід почав рекрутувати з числа ісламських екстремістів добровольців на стилі „камікадзе", тобто готових на смерть бойовиків, для розгортання масового терору проти миротворчих сил ООН. Підпільна радіостанція Айдіда закликала його прихильників „обв'язатися гранатами і штурмувати будинок головного бюра ООН в Моґадішо". Офіційний представник миротворчих сил у Сомалі Линн Свєнчковскі заявила, що ці погрози не є здійснимі, бо в країні точиться громадянська, а не релігійна війна, до того ж, на щастя, сомалійці переважно сповідують не шіїзм, а суннізм, для якого фанатизм не є властивий. А тим часом генерал Айдід веде зростаючу партизанську війну проти сил ООН вже в самій столиці Сомалії

У ПОНЕДІЛОК, 2-ГО серпня, румунські шахтарі почали новий страйк, вимагаючи збільшення заробітної платні. Вони заявили, що не стануть до праці, поки на переговори до них не прийде прем'єр-міністер Ніколає Вакерою. Однак прем'єр у своєму виступі в програмі національного радіо сказав, що уряд не має ніякої можливости збільшити шахтарям платню. На сьогоднішній день вона становить 120,000 леїв на місяць, що є вдвічі більше, ніж у середньому по країні.

І. ДЕМ'ЯНЮК МАЄ ПОВЕРНУТИСЯ ДО ЗСА

І. Дем'янюк

Сінсіннаті. — Тут у вівторок, 3-го серпня, п'ять днів після того, як Верховний суд Ізраїля виправдав Івана Дем'янюка з оскарження, що він був жорстоким вартовим у кацеті Треблінка, загально званим „Іваном Грозним", Федеральний апеляційний суд рішив, що І. Дем'янюк мусить повернутися до ЗСА. Той же апеляційний суд, який минулого року сам вирішив перевірити справу І. Дем'янюка, скритикував Департамент юстиції за „недбайливе" судове переслідування, а також гостро заквестіонував рішення генерального прокуратора Джанет Ріно заборонити І. Дем'янюкові повернутись до ЗСА, де проживає ціла його родина.

Рішення апеляційного суду, мабуть таки, закінчиться поверненням І. Дем'янюка до родини в Огайо. Покищо він дальше перебуває у своїй келії у тюрмі недалеко Тель Авіву, поки Ізраїль вирішить, що з ним робити. У ЗСА прокуратура звернулася до апеляційного суду, щоб затримав своє схвалення та дали їм змову внести апеляцію. Але суд на це не погодився і його рішення не дозволить офіційним чинникам ЗСА затримати поворот І. Дем'янюка до ЗСА.

У своєму схваленні Федеральний апеляційний суд в загальному погодився з адвокатом І. Дем'янюка Майклом Тіґаром, що всі попередні переслідування І. Дем'янюка, включно з відібранням йому громадянства, є тепер під знаком запиту, бо базувалися в більшості на звинуваченнях його, як „Івана Ґрозного", ігноруючи свідчення, що він ним не був.

Департамент юстиції ЗСА, який переслідує І. Дем'янюка від 1978 року, твердив, що навіть якщо І. Дем'янюк не є „Іваном Ґрозним", то існують достатні докази, що він служив вартовим у Собіборі та інших кацетах і тому йому не можна дозволити повернутися до ЗСА. Одначе всі три судді Федерального апеляційного суду не погодилися з тими арґументами та пригадали Департаментові юстиції, що саме їх недбальство довело до того, що І. Дем'янюка не оправдано з оскарження, що він є „Іваном Ґрозним".

Судді заявили, що письмове зарядження про повернення І. Дем'янюка до ЗСА буде видано негайно, бо його видано Ізраїлеві на підставі, що він „Іван Ґрозний" з Треблінки і судити його за будь-які інші злочини в Ізраїлі є проти підписаної угоди між ЗСА і Ізраїлем та проти міжнародного права. Крім того судові стало відомо, що життя І. Дем'янюка в Ізраїлі є загрожене, тому найбезпечніше місце для нього є в ЗСА.

У ЗСА рішення Федерального апеляційного суду прийняте як справедливе згідно з існуючими законами і процедурами. Одначе деякі жидівські групи в ЗСА, заявили, що це рішення є „жахливим" і тому вони будуть натискати на Департамент справедливости щоб апелював його.

Тим часом в Єрусалимі Верховний суд відкинув прохання І. Дем'янюка припинити переслухання щодо нових обвинувачень. Переслухання призначено на середу, 11-го серпня. Адвокат І. Дем'янюка Йорам Шефтель сказав, що він вносив це прохання тому, щоб І. Дем'янюк міг виїхати з Ізраїля якнайскорше.

В АМЕРИЦІ

ПІСЛЯ БАГАТЬОХ днів інтенсивних переговорів і послідовного обрубування тих чи інших видатків та узгодження підвищення податків у понеділок, 2-го серпня, члени Конґресу дійшли до компромісу щодо пропонованого президентом Биллом Клінтоном п'ятирічного пляну. Тепер Білий Дім і партійні керівники запопадливо підраховують голоси, щоб згаданий плян схвалити ще до кінця тижня. Демократичні провідники думають, що будуть мати достатню кількість голосів для його схвалення. Одначе більшість сенаторів публічно заявили, що не погоджуються з пропонованим бюджетом. Схвалення чи відкинення на думку політичних аналітиків буде дуже важливим для президентури Билла Клінтона.

ТУРБУЮЧИСЬ ВСЕ Ж ТАКИ долею боснійських мусулманів і беручи до серця гостру критику з приводу нерішучости, ЗСА вирішили змінити не тільки свою політику стосовно застосування збройної сили у Боснії та Герцеґовині, але також зовсім змінили свою стратеґію коли йдеться про співпрацю з европейськими союзниками. Тепер ЗСА застосовують будь-яких заходів, щоб зрушити НАТО до дії та врятувати Сараєво від сербської окупації. Один з офіційних речників зміну політики Вашінґтону пояснив такими словами: „не питай, кажи". Одначе чи цей агресивний підхід буде успішним буде видно в найближчому майбутньому.

У НАЙБЛИЖЧИХ ДНЯХ місто Маямі накладе 1 відсоток податку на харчі в ресторанах, щоб зібрати гроші на фінансування програм для бездомних свого міста. Цю акцію Міської ради Маями дуже похвалили ті, що займаються справами бездомних одначе проти цього виступила туристична індустрія. Все це у відповідь на зарядження федерального суду, щоб Маямі допомогла своїм бездомним. Згадане оподаткування мало б увійти в життя з 1-го жовтня та буде спрямоване виключно на лікування, вишкіл до праці та для будови дешевих житлових приміщень. Цими грішми буде розпоряджати незаробіткова корпорація, що складатиметься з представників приватного сектора, релігійних груп і бездомних.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на: Svoboda

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Зміна політики ЗСА супроти України

Міністер оборони будь-якої країни у світі не приїздить до Вашінґтону „так собі". Американський секретар оборони Лес Еспін запросив був міністра оборони генерала Костянтина Морозова під час своїх відвідин у Києві. Генерал К. Морозов перебував у Вашінґтоні від 25-го до 30-го липня ц. р. і про ці відвідини широко повідомляла американська й міжнародна преса з прецікавими і для нас дуже важливими коментарями.

В обширному повідомленні англійського пресового аґенства Ройтера кажеться, що генерал Морозов переводив наради із керівними американськими чинниками про „делікатні справи" і що йшлося не тільки про далекосяжні ракети на території України, але й про тіснішу військову співпрацю. Говорено навіть про можливість спільних військових маневрів. Ясно, що така військова співпраця мусить зазублюватися із співпрацею політичною. Цікаво, що крапку над „і" ставить вашінґтонський кореспондент московських „Ізвєстій". Мовляв: Уряд Америки зрозумів помилку орієнтації тільки на Москву з легковаженням усіх інших усамостійнених держав, колишніх членів СССР, та ріщив більше уваги присвятити другій після Росії найбільшій державі — Україні.

Якщо це дійсно так, то треба привітати таку зміну. Можна було передбачити, що політика фаворизування Росії з легковаженням України — довго не втримається. Не втрималася за президентури Джорджа Буша і не могла зберегтися за Билла Клінтона, дармащо він сам не орієнтується в історії, географії і проблематиці країн Східньої Европи. В Уряді президента Клінтона створено пост „особливого амбасадора" для усамостійнених країн колишнього СССР в особі Строба Талбота. Він відвідав уже Київ і тепер ген. Морозов підписав поруч із представниками Пентаґону договір про „співпрацю в ділянці оборони". Про це повідомило пресове аґенство Ройтер. У цьому комунікаті нарікається на опозиційне становище Верховної Ради України у справі ракет з ядерними боєголовками. Недавно Леонід Кравчук зформулював становище України у тій справі: усі ракети, як усі інші роди зброї на території України — є її власністю. Але Україна не має амбіції бути ядерною державою. Проблема знівечення ядерних ракет пов'язана з проблемою безпеки України, коштами знівечення тих ракет та технічного переведення такої процедури. Лес Аспін признав був правду України, що вона насторожена проти передачі ракет Росії з утратою контролі, що з отими ракетами станеться, — і сам запропонував, щоб передати ракети під міжнародну контролю — покищо не сказано, як воно практично виглядало би і така концепція не опинилася ще на нараді Верховної Ради.

Але проблема ракет та взагалі „бути-не бути" Україні ядерною чи без'ядерною державою сходить на задній плян з моментом, як Америка дійсно змінила би свою політику супроти України. Президент Клінтон на зустрічі з Борісом Єльцином проголосив „партнерство" ЗСА й Росії. Воно практично проявилося на конференції „Великої сімки" у Токіо, де Клінтон палко поручав мультибільйонову допомогу Росії з мінімальною „для інших" колишніх країн СССР. Треба почекати, як практично проявиться покращання взаємин ЗСА й України. Якщо в Україні покращають відносини, якщо настане більший лад, краща координація праці Президента, прем'єра й Верховної Ради — зросте авторитет України у Вашінґтоні й інших столицях світу. І тоді настане краща можливість розв'язки всіх проблем — політики, війська й економіки.

Генерал К. Морозов — розумний, спокійний, фахівець військових справ і першорядний представник інтересів держави України. Його відвідини у Вашінґтоні — добра подія.

В ЦЕНТРАЛЬНИХ РАЙОНАХ Замбії зареєстровано перші випадки смерти у висліді епідемії менінґіту. В містах Ндола і Кітва-Нкана вмерла вже 21 особа і понад 70 потрапило до шпиталю. Проблема однак полягає не в бракові потрібних медикаментів, а в тому, що менінґіт має такі самі симптоми, як і малярія, тому хворі легковажать ними, а коли звертаються до лікарів, їхня допомога виявляється вже марною.

Микола Бараболяк

ПРО СЕ І ТЕ З ПОЛІТИКИ ПІД СЕРПНЕВИМ СОНЦЕМ

Ті з нас, хто принаймні сеньйорського віку, а жив під Польщею, мусів чувати, коли інтересувався політикою і про акронім BBWR — це коротко про політичну організацію Bezpartyjny Blok Wspólpracy z Rządem (Безпартійний бльок співпраці з урядом). Повоєнну Польщу руйнувала багатопартійність. Приклонники Пілсудського додумалися урешті зорганізувати цей „бльок". Він уможливив існування системи, яку можна б назвати „демократичною диктатурою", а яка все ж забезпечила існування сильної виконної влади і дотримала Польщу у цілому до атаки Гітлера.

У нинішній Польщі повторюється історія 30-их років. Є там зареєстрованих 218 партій, а з них 29 репрезентовані у парляменті. Польща стоїть перед виборами, 19-го вересня. Президент Лех Валенса не має диктаторських настанов, як колись Юзеф Пілсудський, але він розуміє, що без сильної виконної влади Польщі важко прийдеться. То він ініціює йти до виборів під знаком нового BBR — „Безпартійний бльок реформи". Вірить, що народ утомлений до краю партійними драчками, і цей новий „бльок" дістане у виборах більшість та забезпечить справне функціонування державної системи.

Коли читав про те, прийшло мені на тямку, що й Україні на потребу подібне, готуючись до майбутніх виборів. У нас теж від партій кишить. А розбиття дуже небезпечне з уваги на силу просовєтського бльоку. Україні треба продержавного бльоку, щоб не допустити до дальшої їх переваги. Існував в Україні такий бльок — Рух. Перед виборами я перезвав би його на ББРР — Безпартійний Бльок Руху Реформи. Така організація мала б шанси витягнути Україну з біди і перемогти!. „Не-Партія" реформи без національних коннотацій. На жаль, амбітна людина, щоб догодити своїм політичним аспіраціям, перетворила Рух у партію, одну з численних, хоч навіть сильнішу від інших. Шкода. Велика шкода.

• • •

Конституційна асамблея, скликана Єльцином для опрацювання проєкту нової конституції Російської Федерації, після не дуже довгих торгів, схвалила 12-го липня текст цієї конституції. На 585 делегатів голосувало над текстом 433, тобто більш як дві треті. Автономним республікам признає цей проєкт конституції більші права як досі. Татарстан, наприклад, мав би стати ледь незалежним з власними митницями, поділом державних підприємств на підзвітні федерації та такі виключно республіці. Автономні республіки стали б одні більш, другі менш, незалежними. Все ж єдність федерації юридично залишилась би незахитана. Клопіт тільки, що деякі області (їх 68, автономних республік 20) домагаються теж більшої незалежности від центру. Свердловська область наміряє визнати себе Уральською республікою, Владивосток натякає на Морську республіку; все ж Єльцин запобіг розпадові федерації без втручання збройних сил, що плюс для нього.

Що далі? Думають, що Єльцин спробує добитись затвердження проєкту теперішнім Конґресом депутатів. Коли ні, то мабуть збере Конституційну асамблею вдруге, щоб схвалила нове виборче право, на підставі якого мав би бути обраний тимчасовий парлямент. Цей парлямент мав би прийняти і схвалити нову конституцію і встановити інші закони. Нова конституція між іншим передбачає широкі права для Президента, хоч не вводить повної президентської системи на зразок ЗСА. Годі без знання тексту цю конституцію аналізувати, але з того, що просочилося до преси, можна сказати, що це великий добуток на шляху до „відімперілізування" Росії і шлях до якоїсь хоч сповидної демократії.

Що дав би Бог. Коли б усе перейшло в Росії гладко і нинішній прокомуністичний Конґрес депутатів побачив, що часи його супремації кінчаться, то мабуть і наші „239", чи скільки їх там ще нині, присмирніють, візьмуть хвости під себе, і може навіть затвердять без дальших клопотів новий текст Конституції України, який, як гомонять, в підготові. А ні, то не скликати б Президентові Кравчукові й українську Конституційну Асамблею і піти шляхами Єльцина? Наші комуністи не повинні б пристати на таке, на що погодились „старші брати" у Москві? Побачимо. Тому події у Москві для нас дуже вагомі.

• • •

На наших очах Москва швидко монтує політичний

(Закінчення на стор. 3)

ЖИТТІ І ЗНАННЯ

Редаґує Лев Яцкевич

Біологічний комп'ютер та його потенціяльні можливості

Деякі ентузіясти машин, „що думають", вірять, що у недалекій майбутності, вони будуть спроможні заступити дію людського мозку. Цю, майже фантастичну візію, ставить, проте, під сумнів більшість учених, які вважають, що не можна творити штучного інтелекту з мертвої матерії.

Людський мозок, який часто називають „біологічним комп'ютером" — це дуже складна система, що складається з декілька більйонів нервових клітин (невронів), пов'язаних із собою. Існує гіпотеза, згідно з якою, кожна клітина опрацьовує вхідні інформації, аналогічно, як комп'ютер. А проте жодна, навіть найбільш складна та досконала машина, не може рівнятися з людським мозком, що має дві півкулі, з яких кожна різниться іншим способом „думання". Одна півкуля користується логікою, а друга образами. Те, що людина може собі усвідомити та висловити, становить, тільки вузький відтинок її ментальних можливостей.

На жаль, цілого процесу думання сьогодні ми ще не можемо обстежувати безпосередньо, а без основного знання цього процесу в обидвох півкулях мозку, неможливо збудувати штучний інтелект, хоч би в дечому, подібний до людського. Комп'ютер бо, навіть, у найбільше досконалому змісті та виді, становить тільки мертву матерію, створену людиною для заспокоєння її потреб і хотінь, а втім, жодний електронний комп'ютер не може виявляти своїх власних бажань, почуттів чи емоцій. Хоч не виключене, що колись, у далекій майбутності можна буде збудувати електронну машину, зближену в дечому до людського мозку. Але на те треба буде, ще довго і довго почекати.

Пригадаймо собі тільки, як довго ми „вчили" комп'ютери, штуки перекладу, з однієї мови на другу. Це стало врешті можливим, щойно тоді, коли електронні машини „засвоїли" собі техніку умової аналізи отримуваних ззовні інформацій. Штука перекладу літературних текстів ще й досі залишилася недоступна для машини, з уваги на те, що літературний переклад вміщає багато образових висловів, думок, кошмарів, від хилень та слів, що мають часто-густо різне значення, залежно від контексту слів у прихованому значенні.

Але що не можна зробити сьогодні, можна довершити завтра. Так, щонайменше твердять футорологи, що вже частково протоптують „стежки" наукових візіонерів. На їхню думку, просув знання проходить у світі в такому швидкому темпі, що до кінця наступного тисячоріччя люди матимуть змогу отримати університетську освіту, без потреби витрачання чотири-шість років часу, на формальну науку в коледжах та університетах. Але найважливіше, що це майже фантастичне досягнення стане дійсністю, не при допомозі „інтелігентних комп'ютерів", а нашого власного мозку з допомогою мініятюрного пристрою, величина 10-центивої монети („дайма"), перещепленого до мозку людини. На думку д-ра Ґленна Картврайтона, проф. психології при МекҐілл університеті, цей мініятюрний, електронний пристрій, який він називає „біоосколком" (biochip) створило революцію в шкільництві цілого світу. Обстежуючи постійно розвиток електронної технології, що проходить майже щоденно, на наших таки очах, перещеплення такого „біоосколка", має на його думку, всі можливості стати дійсністю у першому або другому сторіччі нового мілленіюм. При його допомозі можна буде запрограмувати пам'ятеву частину нашого мозку неймовірно великою кількістю інформацій, із комп'ютеризованної енциклопедії, при допомозі електричних проводів, або й без них. В тому другому випадку „біоосколок" мусить бути виготовлений з протеїн, які наш організм, не матиме змоги відкинути.

Б. Саул Кенні, футоролог та автор книжки „Революція продовженого життя" вважає, що студент майбутнього", не мусить ходити на виклади, здавати іспити та проходити крізь всі етапи нервових напруг, пов'язаних із цьогочасною системою навчання, але може осягнути бажану освіту за декілька днів. Ця освіта може мати чисто професійний або академічний характер. Мало того, при допомозі терманентно вщепленого „біоосколка" до мозку він матиме змогу свою електронну і набуту освіту — доповнити або її докорінно змінити.

Про те все читається в футорологічних книжках, як фантастичну казку, але не слід забувати, що такою самою казкою, ще не спов-

(Закінчення на стор. 3)

Олександер Серафин

ТОРГІВЛЯ — ВАЖЛИВИЙ ПОКАЖЧИК ЖИТТЄЗДАТНОСТИ ДЕРЖАВИ

Нові теорії стосовно росту передбачають, що структурні реформи такі, як лібералізація торгівлі, можуть постійно піднести економічний ріст у певних обставинах. На думку коментатора Пола Ромера, тісна економічна співпраця збільшує, наприклад, передачу технології.

Історичний досвід доказав, що демонтування торговельних бар'єр причинилося до безприкладного світового економічного росту. Країни, які прийняли прогресивну торговельну політику зазнали значного і тривалого поліпшення у економічному розвитку. Деякі країни Центральної Европи і колишні республіки СССР, які відкрили свої кордони для торгівлі у процесі переходу до ринкових відносин, досягнули успіху у цій ділянці.

Вільна торгівля, одначе — це релятивна справа. Країни, які з неї користають, люблять вільну торгівлю. Держави, які користали з вільної торгівлі, але тепер мають високе безробіття, починають ставити перешкоди вільній торгівлі, або її контролюють. Відсутність вільної торгівлі та ізоляція від світової конкуренції залишили свої сліди у Східній Европі. Десятки років центрального плянування включно з контрольованою торгівлею, закінчилися непродуктивними капіталовкладеннями. Змагання перетворити свої економіки, держави Центральної Европи зробили швидко торгівлю вільною. Вони розпочали основні реформи, щоб усунути державні монополії у зовнішній торгівлі, зменшили обмеження на імпорти і змінили митну структуру. Ці країни об'єднали монетарний курс і уможливили виміну своїх грошей на валюту.

Більше обмежені реформи введено в колишніх республіках, але, в цей самий час, торгівля між ними значно погіршилася. Торгівля також обмежена контролею цін, неконвертабільністю грошей і проблемою розрахунків. Торгівля з іншими колишніми сателітними державами також значно зменшилася. Економічна комісія на Европу встановила, що цей занепад становив від 60 до 70 відс. за роки 1990—92. Збільшення перебоїв в продукції і погіршення у міжреґіональних економічних стосунках в нових країнах загострилося зниженням в постачанні енергії і сировцях на експорти, які, в свою чергу ослабили запотребування на імпорти з Центральної Европи.

Лібералізація торгівлі причинилася до встановлення раціональних цін і введення конкуренції на місце монополії. Заробітки з експортів підсилили фінансову сторінку, а їхній розвиток став важливим чинником у притяганні чужого капіталу.

Інвестиції Заходу в країнах Східньої Европи є мінімальні і, назагал, не є прибутковими. Це спричинила величезна неефективність, високими коштами і низьким запасом. Місцеві виробники продукують це на що їхні фабрики спроможні, а не це чого потребують торгівці дрібним товаром. Однією з найбільших потреб є і буде зміна відношення між продавцем і покупцем, — тобто відношення продавців до покупців. Плекання „поняття консумента" не прийде швидко, бо зміна мусить перебороти давні звички практиковані у соціялістичній системі.

Дехто думає, що найкращий спосіб підсилення демократії у Східній Европі — це пропозиція вільної торгівлі і членства в Европейській спільноті (ЕС). Про вільну торгівлю є більше розголосу ніж діла. Можливість членства є більше правдоподібна для країн Центральної Европи ніж України чи Росії. Західньоевропейські країни експортують лише 3 відс. своїх виробів до Східньої Европи. Східня Европа, одначе, надіється продати до країн ЕС 50 відс. своїх експортів. Жак Атталы, кол. президент Европейського банку для перебудови і розвитку, обстоює думку, яка єднала би усі країни Европи щодо торгівлі, — тобто принцип спільного ринку. Це є в інтересі Західньої Европи помогти Східній Европі. З великим економічним занепадом у Східній Европі, зростає також розчарування зі Заходом, а з тим ще більше нестійкости в сусідніх країнах ЕС.

Торгівля Росії минулого року становила біля 70 відс. усіх експортів колишніх республік до країн ЕС. Европейські виробники нарікають, що Росія збуває товари за демпінґовими цінами. Представники держав ЕС заявляють, що вони діятимуть відповідно з принятими торговельними засадами, тоді, коли Росія перестане субсидіювати свої ціни енерґоносіїв.

Безробіття у державах

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Романюк,
Україна

ГОДИНА З ПОСЛОМ ЗСА В УКРАЇНІ Р. ПОПАДЮКОМ

III

П.: — Як ви розцінюєте візиту спікера російської Верховної Ради Руслана Хасбулатова в Україну, коли напруження в Росії між владами сягнуло свого апогею? Адже було очевидним, що в результаті цієї подорожі комуністичне лоббі в парляменті України дістало, як мовиться, знову крила...

В.: — Стосунки України з Росією дуже близькі історично і їх неможливо розірвати отак за день—два. Я не можу ствердити, чи згадувана візита Хасбулатова мала якийсь вплив на Парлямент України. Водночас я хотів би сказати: не треба дивитися на Москву. Потрібно, щоб українці належно діяли тут.

Економічна ситуація в Україні, як я вже сказав, дуже складна, і певні сили обов'язково хочуть скористати в цьому проти незалежности України. Власне, ці сили й прагнуть створювати кризові ситуації, аби, як то кажуть, ловити рибку в скаламученій воді.

Кажуть: нема реформи. А самі ж стримують ці реформи, киваючи пальцем: от, мовляв, до чого довела Україну демократія! Деякі просто відкрито та голосно закликають, навіть з парляментської високої трибуни, назад до Москви. Ми то чудово розуміємо. Створюється таке собі, така ситуація, якщо дозволите порівняння, коли пес крутиться на місці, доганяючи свого хвоста.

Тому й потрібно мати тепер у Києві рішучу владу, щоб поступово, але неухильно йти вперед у економічному відродженні України. Бо як буде надійна економічна основа, то я вам ґарантую, що більшість політичних проблем в Україні зникне назавжди.

П.: — Як ви ставитеся до певної дисгармонії між законодавчою та виконавчою структурами влади в Україні?

Б.: — Я розумію вас. Але, як дипломат, не можу втручатися у внутрішні справи країни, в якій працюю. В цілому ж можу сказати таке. Я їжджу по Україні і бачу, що її народ розчаровується в подібному, він хоче йти вперед, покладаючи надії на те, що Уряд таки вирішить проблеми. І я думаю, що Уряд просто змушений звертати на це увагу. Бо в демократичній країні має вирішувати народ. На нього і має звертати увагу не тільки Президент чи прем'єр-міністер, а й всі депутати. І таким чином буде краще Україні, її народові та його поколінням.

П.: — Ваша прогноза — не як дипломата, а як звичайної людини: що дасть референдум в Україні, призначений на вересень цього року? Яку форму правління вибере народ? Президентську? Парляментську?

В.: — Знову не можу висловитися відверто, бо це також внутрішня справа народу України. Подруге, я не знаю як і хто голосуватиме 26-го вересня. Словом, можу тільки сказати, що люди прагнуть жити краще. Як буде з референдумом, передбачити не берусь. Сподіваюся, ви мене зрозумієте правильно...

П.: — Чи можлива в Україні диктатура? А чи все можна владнати шляхом дальшого розвою демократичних інституцій?

В.: — Відповім просто. Диктатура тут не допоможе. Україна зробила перші кроки в демократії, і з цього шляху назад сходити було би немудро. Суперечки, як я вже сказав, це не найгірше. Та краще говорити, ніж битися, і держава тоді буде справді міцна.

Україна має багато національних меншин. У нас також маса різних національностей. Нехай кожна нація зберігає свої традиції, а всі разом роблять одну справу відродження України.

Скажімо, я, американець українського походження, чимало пропрацював у Білому Домі при президентах Реґені і Буші. І поряд зі мною працювали службовці італійського, французького, польського походження... Тут є такі самі можливості. Бо коли я дивлюся на вашу державу і порівнюю її зі своєю, то бачу, що й у вас гарні перспективи. Але їх можна розвинути на державному рівні тільки мирним шляхом. Треба спілкуватися, треба триматися демократичної влади. А влада ця можлива тільки з вільним ринком. Бо одне без іншого просто немислиме.

П.: — Ну, і мабуть, слід мати Конституцію. Скажімо, не сліпу копію, але щось на зразок ЗСА...

В.: — Ви працюєте над новою Конституцією України. Моя держава над своєю працювала 13 років. Ні, це не означає, щоб і ви стільки тут її творили. Але в нашій Конституції всього лише кілька сторінок. Це — основні закони, від яких не можна відступити під жодним оглядом. Поправки та додатки, очевидно, мусять бути, але ж не цілі томи паперів... Це також моя приватна думка.

П.: — Повертаючись до Р. Чейні, хочу спитати: чому, на ваш погляд, ЗСА „досить обережні", коли йдеться про фінансову допомогу Україні в зреалізуванні часткового (чи й повного) знешкодження та переобладнання відповідної інфраструктури нуклеарних стратегічних озброєнь?

ЗСА заявляють про зацікавленість у світовій стабільності. Відомо, що Верховна Рада України готова ратифікувати договір „Старт-І". Що, в цьому зв'язку, перешкоджає дати Україні також ґарантії в запобіганні аґресії з боку будь-кого, на випадок, коли б вона самопозбавилася свого ядерного щита? Ґарантії не на словах, а на ділі. Такі, скажімо, як їх мала Південна Корея, згідно з підписаним договором.

В.: — Особисто я за те, аби Україна стала, як вона про це проголосила, без'ядерною державою. Думаю, помиляються ті, хто гадає, що захистити свою державу можна нуклеарною зброєю. Захистити Україну, ще раз підкреслюю, можуть тільки ефективні економічні реформи. Бо навіть якщо держава має дуже багато зброї, вона не зможе захиститися, коли не матиме внутрішньої стабільности. Бо якщо станеться бунт, якщо не зникнуть міжнаціональні проблеми, то жодна, навіть дуже модерна, зброя не захистить нікого.

Закінчення буде.

Футбольний турнір сеньйорів в Чикаго

Уже увійшло у традицію, що кожного року в серпні УАСТ „Леви", Чикаго, влаштовує футбольний турнір сеньйорів. До турніру запрошені українські дружини різних місцевостей Америки та деякі місцеві американські дружини сеньйорів.

Турнір відбудеться 24-го серпня ц. р. на грищі Вудленд парку в Парк Ридж, Ілл. Початок турніру в год. 12-ій полудня. По турнірі — прийняття для змагунів у домівці „Левів".

Анатолій Яворський

Новий меценат ФКУ

Протягом багатьох років Степан Паньків з Баффало, Н. Й., передав до Гарварду свій архів з бібліотекою, а для упорядкування і скаталогування матеріялів призначив суму 10, 945 дол. Тим наш щедрий меценат скріпив науковий гарвардський осередок і збагатив його матеріяльно та морально.

У цьому добродійному вчинку віддзеркалюються життя і благородний характер скромної людини з ідеалом праці для добра і вищих цілей народу. С. Паньків — це старша людина, він тяжко працював ціле життя, а зібрані матеріяли і заощаджені засоби вжив для утвердження українського імени на чужині. Гарвардський осередок гордий з того, що українські ідеалісти знають про нього і користають з нього для успішного виконання їхньої волі в пляні скріплення і розвитку науки про наш народ.

Ця громадська доброчинність гідна відзначення в нашому суспільному житті, тому що завдяки жертвенності й заходам культурної людини залишається по нас усіх нестертий слід для наступних українських поколінь. Майбутні дослідники складатимуть з цеглин, що ними є такі поодинокі благородні громадяни, будівлю історії життя українців поза межами Батьківщини.

ФКУ

Біологічний...

(Закінчення зі стор. 2)

на двісті років тому, був для людей телефон, електрична жарівка, радіо та телебачення, не говорячи вже про такі технологічні чудеса, як фотокамера, автомобіль, літак, ракетний рушійний процес розбиття атому та ціла плеяда приголомшливих винаходів у ділянці хемії, фармакології, біології та астрономії. Чи це не справді чуда? Увінчані вичаленням людини на поверхні місяця та закосиченням космічних просторів металевими гронами штучних сателітів.

Проте одним з найбільших досягнень нашої технології та геніяльним виявом інтелекту „homo sapiens", слід вважати винахід електронного комп'ютера та його мініятюрної версії — „біоосколка", який, віримо, збільшить, у недалекому майбутньому, устократ, потенціяльні можливості нашого біологічного комп'ютера.

Товариство Українських Канадських Професіоналістів і Підприємців Торонто

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА

відбулися

14-го червня 1993 року

і вибрано нову Екзекутиву на дворічну каденцію в складі:

Президент: **Роман Дубчак**
Віце-президент управління: **Мирослав Клід**
Віце-президент програми: **Оля Кипловська**
Скарбник: **Григорій Цюпка**
Секретар: **Марійка Смик**
Колишній президент: **Рая Шадурська**

Детальні пляни на наступний рік будуть подані в майбутньому.

КОМІТЕТ

в складі представників:

Постійного Представництва України при ООН
Генерального Консуляту України в Ню Йорку
Українського Конґресового Комітету Америки
Українсько-Американської Координаційної Ради

запрошує українську громаду на

СВЯТКОВИЙ БЕНКЕТ

з нагоди

ДРУГОЇ РІЧНИЦІ САМОСТІЙНОСТИ УКРАЇНИ

що відбудеться

у вівторок, 24-го серпня 1993 року
в залі Українського Народного Дому в Ню Йорку
при 140 Друга авеню

Коктейл о год. 6-ій веч.
Бенкет о год. 7-ій веч.

Промовці:
Амбесадор ВІКТОР БАТЮК та МИКОЛА РУДЕНКО

В мистецькій програмі участь беруть:
Ірина Кровицька, Калина Чолган, Ярослав Гнатюк та Володимир Винницький

Вступ: $30 від особи

Квитки необхідно замовляти особисто або листовно до 17-го серпня в
УККА, 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003. (212) 228-6840
УАКРада, 142 Second Avenue, New York, N.Y. 10003.
(202) 505-1765

ВВЕСЬ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ФОНД ГЕНЕРАЛЬНОГО КОНСУЛЯТУ в НЮ ЙОРКУ.

У день бенкету квитків не продаватиметься; всі столи будуть нумеровані.

У КИЄВІ ПОСВЯТИЛИ МІСЦЕ НА СОБОР УГКЦ

Київ. — Як уже інформовано раніше, 10-го липня відбулося тут посвячення місця на великий собор УГКЦеркви, що буде побудований біля Львівської Площі.

Посвячення завершив Патріярх і Кардинал Мирослав Іван Любачівський в присутності численних єпископів УГКЦ з України і діяспори та вірних, відправивши Святу Літургію і посвячення каменя з відповідним написом. З приводу того свята дійшло до сутичок поміж вірними УГКЦ і УПЦ, коли ці останні старалися протестувати проти присутности провідників УГКЦ в Києві. В понеділок, 19-го липня, відбулася в цій справі в Києві пресова конференція, а київська прокуратура розпочала слідство з приводу провокативних дій православних Московського Патріярхату.

На світлинах бачимо Патріярха М.І. Любачівського в часі відправи Святої Літургії під голим небом, хрест із написом про посвячення місця на собор УГКЦ в Києві, єпископи і духовенство УГКЦ в часі святочної відправи та сповіді на вільному просторі багатьох молодих осіб.

(Світлила проф. З. Воронка)

Торгівля...

(Закінчення зі стор. 2)

ЕС і зростаючі бюджетні дефіцити не сприяють більшому відкриттю західніх ринків для продуктів з Росії чи інших нових республік.

Більше з конечности як з доброї волі, ЕС заявила 29-го червня ц. р., що нуклеарні інженери поїдуть до шести російських і двох українських нуклеарних станцій у рамках програми, яка між 1991 і 1994 роком коштуватиме ЕС 550 млн. дол. щоб запобігти ситуаціям подібним до Чорнобиля.

Країни, які користають зі світової торгівлі, мають обов'язок відкрити свої ринки для інших, а зокрема для тих країн, які переходять велику економічну зміну. Дати доступ до своїх ринків є одним з позитивних праць допомоги новим країнам, які переходять до ринкових відносин. Затримка доступу до світових ринків, може мати прикрі наслідки для них і вимагатиме більших сум безпосередньої фінансової допомоги в майбутньому.

ДОРОГІ УКРАЇНСЬКІ БАТЬКИ! ЧИ ВИ ВЖЕ ПЕРЕДПЛАТИЛИ ДЛЯ СВОЇХ ДІТЕЙ ДИТЯЧИЙ ЖУРНАЛ „ВЕСЕЛКА", ЩО ВИХОДИТЬ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ?

ПОДЯКА

Дня 31-го травня 1993 р. відбувся похорон
нашого незабутнього
СИНА, МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

Ігоря Юрчинського

який відійшов від нас з волі Всевишнього
на 62-му році життя.

Сердечна подяка о. д-рові митратові Макухові за відправи в церкві у Трентоні, Н. Дж. і за відпровадження тіла покійного на вічний спочинок.

Дякуємо Марійській Дружині ім. св. Ольги при українській католицькій катедрі у Філядельфії, Па., за молитви і пожертви на Службу Божу за спокій душі бл. п. Ігоря. Дякуємо родині і приятелям за співчуття, молитви, квіти і Служби Божі.

Оскорблена РОДИНА

Про се і те...

(Закінчення зі стор. 2)

„Схід". Свідома Росія того, розуміє те, що Росія до Европейської спільноти не „пасує" і її членом стати не може. Україну теж туди не приймуть, щоб не дразнити Росію. То ж має Україна інший вихід, як залишитись інтегральною частиною того нового Сходу? Вже підписав Кучма економічний договір, який монтує своєрідну економічну спільноту Росії, Білорусі й України. Є хоч би натяки на те, що Німеччина і інші держави Заходу мають в пляні допомогти Україні визволитись хоч би економічно з орбіти Росії. Грає тут чи не вирішальну ролю культурний фактор. Захід здає собі справу з того, що Україна то не Польща чи Угорщина, які є здавна культурно частиною Заходу, і тому туди „пасують". Писав я про те при іншій нагоді, що цивілізаційно-культурний статус народів стає в цю епоху вирішальним фактором у міжнародній політиці і стосунках. І цей цивілізаційний фактор прирікає Україну до культурного центру, який проф. С. Гантінгтон назвав евфемістично „православно-слов'янським"; та хіба здаємо собі справу з того, що він має на думці Москву. Російське цезаропапівське православ'я мало безсумніву великий вплив на формування російської цивілізаційної ідентичности, але штамп на цю культуру витиснула таки Азія. Нам годі заперечувати дійсність: нинішня Україна, особливо її хоч три-четвертини на схід і південь віддзеркалюють дух Сходу. І в цьому трагедія нашої Батьківщини!. Був у нас П'ємонт — Галичина. Завдяки Берестейській Унії вона стала була частиною західнього світу. Провідну ролю в „узахідненні" цих земель України грала Українська Греко-Католицька Церква. Та за близько 50 літ панування там російського Сходу, нині в Галичині сильне духове відлуння того Сходу. І прикро, що роля УГКЦ змінилась. Деякі її кола намагаються з метою здійснення з'єднення наших Церков виполоти з її практик усе, що тхне духом Заходу. На мій розсуд — це на шкоду.

Плачемо, що і ЗСА і „Велика сімка" признали три більйони допомоги Єльцинові, а Україні дулю! Вони ж виразно заявили, що допомога тільки для прискорення процесу приватизації і закріплювання економіки вільного ринку. Рапорти з Росії свідчать про те, що там проходить приватизація навіть великих підприємств прискореним ходом. І за те дістали вони 3 більйони долярів. В Україні панівна партократична верхівка, ці керівники заводів і голови колгоспів у Верховній Раді, роблять усе, щоб ці процеси сповільнювати, а то й саботувати. Має Захід давати добрі доляри на те, щоб вони остаточно опинилися у кишенях партократів, які підтримують державні підприємства і колгоспи, надіючись далі на те, що повернеться давнє — СССР?

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла у вічність
дня 22-го травня 1993 р. у Гартфорді, Конн.
наша найдорожча
МАМА, БАБУСЯ, ПРАБАБУСЯ І ТЕТА

бл. п.

Ольга Гафткович

Цією дорогою складаємо щиру подяку Всечеснішим отцям: пароховi о. монсиньйорові Степанові Чомкові та о. Степанові Попкові за переведення похоронних відправ та за духовну опіку над покійною в часі її недуги.

Наша особлива подяка родині, приятелям і знайомим за їхні молитви, вислови співчуття, участь у похоронних відправах, квіти та щедрі пожертви на Служби Божі та на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.

Щиро дякуємо хорові „Діброва" під проводом М. Шевчука за зворушливий спів під час похоронних відправ.

Ми вдячні голові Українського Народного Дому А. Наконечному за влаштування залі на тризну, та П. Дидинові за приготування тризни. Усім жінкам, які занялися і приготовили солодке печиво щире спасибі.

На кінець наша подяка похоронному заведенні Е. Ковальчука за взірцеве виконання своїх обов'язків.

Подаємо список жертводавців в пам'ять покійної.

На СЛУЖБИ БОЖІ: Брук Джін, Вересюк Ольга, Гафткович Зоряна, Гафткович Іван і Надія, Гафткович-Вілсон Христина, Гладун Осип, Дитюк Іван і Леся, Джерґенсен Дарія і Пітер, Колінська Юлія, Кузьма Оксана й Орест, Лехман Неоніля і Богдан, Лейман Анна-Селлін, Лоранджер Н., Мікан Франк, Нотар Марія, Оґден Сандра, Редден Марія, Сивенька Євгенія, Сиротюк Євген і Стефанія, д-р Сій Марійка і Ляшко, Таґланетті Кончетта, Тесля Марія, Шуст Ніна і Нестор.

На ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ:

200 дол. — Гафткович Надія;
по 100 дол. — Гафткович Ірена й Орест, Коропецькі Мотря і Ярко, Красій Ірена і Мирон, Крупа Борис і Александра, Кузьма Оксана й Орест, Мандзій Василь і Анізія, Українські Юрій і Марія;
по 50 дол. — Гафткович Зоряна, Гафткович-Вілсон Христина, Джерґенсен Дарія і Пітер, Костів Люба, Кукіль Ярослава, Кузьма Роман і Меланія, Ломаґа Мирослав і Марта;
45 дол. — Пришляк Стефанія і Петро;
35 дол. — Шуст Анізa і Нестор;
33 дол. — Народна Школа М. Д. Факс;
по 30 дол. — Ґлух Тереса, Розвадовська Жанна, Сивенька Євгенія і родина;
по 25 дол. — Гадзевич Катря, Гафткович Іван і Надія, д-р Ґерент Волтер і Ірена, Гринь Ігор і Уляна, Кінах Олег і Люба, Кузьо Мирослава, Лаґана Мері, Мочула Михайло й Оля, Олексишин Анна, Пришляк Анна й Александер, Рейлі Томас, Українська Кредитова Кооператива „Самопоміч", Сиротюк Євген і Стефанія, Тесля Марія, Теслюк Володимира, Чайковська Ірена, д-р Сій Марійка і Ляшко, Юліно Сузан;
по 20 дол. — Борисюк Петро і Марія, д-р Вілліямс Даніел, Дерґак Адріян і Марта, Платош Роман і Соня, Порріс Сузан, Романишин Роман і Неоніля, Савойка Софія, Саляк Володимир, Саттін Ронда, Стасишин Стефанія, Чудовські Валентина і Леонід, Шевчук Михайло і Леся, Юрчишин Ірена, Ястребські Теодор і Сандра;
по 15 дол. — Оприско Стефан і Катерина, Якимів Григорій і Ольга;
по 10 дол. — Вічковська Марія, Гончарик Петро, Ераін Франк і Маріон, Фаль Стефан, Зборовська Катерина, Ковальська Євгенія, Козак Богдан і Іванна, Крамар Павло, Кудрявець Анна, Левські Володимир і Ірена, Людвіґ Ілейн, Мединська Ольга, МкАдам Мері, Муха Ванда, Павлічко Михайло і Стефа, Покора Стефан і Стефанія, Редден Мері, Стельмах Евдокія, Стілвел Шарон, Яриш Іван і Елис, Ястребська Катерина;
по 5 дол. — Андреолі Йосиф, Федитник Василь, Табель Іван і Анна.

Разом .... 2,438 дол.

Окремо на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля зложили даток д-р Бандера Володимир і Ніна.

Хай милостивий Господь щедро винагородить усіх.

З вдячністю:
доньки —
НАДІЯ ГАФТКОВИЧ
ОКСАНА КУЗЬМА з мужем ОРЕСТОМ і родиною

Св. п. Ю. Федорович

В неділю, 16-го травня 1993 року, відійшов у вічність св. п. Юрій Федорович. Він народився 3-го травня 1918 року в селі Телешниця Ушварова на Лемківщині. Не довго він втішався лемківською природою. Якраз у розквіті молодого життя забрали його на примусову роботу до Німеччини. Там пережив він всю воєнну хуртовину. Після капітуляції Німеччини він так і не повернувся на рідну Лемківщину, яку так сильно любив, а з болем в серці виїхав на працю до Великобританії. Там він запізнав і полюбив дівчину Катерину Франків із села Вибранівка, там таки вони подружилися. Маючи знайомих в Канаді, вони виїхали в 1952 році і поселилися у Монтреалі. По кількох літах вони перебралися в околицю Вердан в свою власну хату. Там і проживали веселим та щасливим життям, аж поки Ю. Федорович не захворів хворобою Паркінсона, яка мучила його майже 20 років.

Св. п. Ю. Федорович був щирим жертводавцем на всі українські потреби. Він завжди вболівав за долю України і за свій рідний український нарід. Крім різних пожертв він також щедро жертвував на фонд Івана Дем'янюка і на українську амбасаду в столиці Канади. Подружжя Федоровичі належали до парафії св. Духа. Від самого приїзду до Канади були добрими і жертвенними парафіянами.

Похоронні відправи 19-го травня відслужили о. Сергій Гар і о. Володимир Возняк при великій участі парафіян і друзів. Поминальний обід відбувся у

Св. п. Ю. Федорович

Домі „Просвіти", де існує Український Золотий Клюб „Дніпро", до якого належав і щиро жертвував св. п. Ю. Федорович. Поминальним обідом і всією програмою проводив їх добрий приятель Іван Проказюк, було приблизно 60 осіб. Через два вечори згадані отці відправляли Панахиди при великій участі людей.

Оскільки св. п. Ю. Федорович хворів хворобою Паркінсона, дружина Катерина бажала, щоб замість квітів дати дар на Фундацію Паркінсона, Чорнобиль і українську пресу. Цим зайнялися Петро Карпінський і Микола Перейма. Добрі приятелі і знайомі зложили 145 дол. у фонд хвороби Паркінсона, 450 дол. на Чорнобиль і 91.50 дол. на українську пресу. Так як св. п. Ю. Федорович любив читати „Свободу", то зібрану суму переслано до українського щоденника „Свобода" в сумі 91.50 дол. як рівнож дружина покійного склала дар на пресфонд 100 дол. (разом 191.50 дол.).

Св. п. Ю. Федорович похований на цвинтарі Кот де Неж у Монтреалі в українській дільниці.

Н. Н.

МИ ЗБЕРЕГЛИ ІСКРУ...

Думки напередодні святкування 80-ліття Пласту

Коли після Другої світової війни почили прибувати з Европи до ЗСА (та й до інших країн) пластуни, вони відчули потребу (щоб не розплистися в чужому морі) організувати свої станиці. Творили їх скрізь — в більших і менших скупченнях.

З почуттям добре виконаного пластового обов'язку зустрічатимуть пластуни своє 80-ліття, що відбудеться влітку цього року в рідному соборному Львові.

Маленький гурт пластунів, що опинився на середньому заході Америки, не відставав від інших. В місті Міннеаполісі, Мінн., була створена пластова станиця, яка існує по сьогодні — вже понад сорок років — і в міру можливостей виконує пластові обов'язки.

Ми рідко писали про нашу працю, і тепер ці думки писані не з наміром „хвальби", тільки стверджуємо факти, що ми, хоч мала горстка, відокремлена від метрополії, існуємо і творимо добре діло. В організаціях, як і в житті одиниць, бувають „світла і тіні", творчий порив і занепад. На це є різні причини.

Наші „тіні" — це і колишні активні пластуни, які, закінчивши вищі школи, часто були змушені шукати праці в більших містах. За законами природи, відійшли на „Вічну Ватру" ті, що внесли свою лепту в фундамент станиці, як мистець Степан Луцик, інж. І. Янович та інші.

Першим станичним був Дмитро Штогрин (виїхав невдовзі з Міннеаполісу). Не беруся писати історію станиці, тому даруйте, що не перелічую прізвищ всіх станичних (назву лише першого і теперішнього).

До наших світлих сторінок належить влаштування різноманітних пластових та спільних громадських імпрез, посилання новаків та юнаків на літні табори, провадження гуртків та гутірок, врешті, придбання власної домівки, яка існує вже 11 років.

Головними промоторами у придбанні домівки було подружжя друзів Слави та д-ра Юліяна Павлишиних. Друг Юліян ввесь час — домівкар, дбає, як про свою власну хату. Вклали туди ще свої цеглини Човгани, Гуцали, Тисовські, Б. Крамарчук та інші, а також вже покійна мати наших колись добрих пластунів Мінковичів.

Пластунами „з крови і кости" були друзі, що прибули до нас з Канади: Зенон Степчук та Ждана Човган.

Коли почали появлятися у нас „тіні", то Боже Провидіння післало у нашу станицю ще одну ідейну пластунку зі Сейнт Кетринс, Канада, подругу Катрусю Долішну, яка включилася у пластову працю і вже четвертий рік „тягне віз" станичної.

Щороку відбувається традиційне запалення Пластової Свічечки з програмою. Увійшло вже в традицію „Свято весни": в тіні крислатих дерев, серед чудової природи, на фармі подружжя д-рів Степана і Катрусі Долішної-Арчер сходиться вся пластова родина, щоб поласувати присмаками „барбек'ю". Д-р Степан завжди є кухарем і трактористом. Діти-малята їздять трактором, де пасуться справжні коні, де величезний „коник"-собака почувається вільно серед гостей. Для старших є нагода для дискусії, для виміни думок (інколи завзятої), де кожний дає „рецепту", як повинна розвиватися наша, хоч вільна, але проблематична Україна.

Закінчується ця мила імпреза при ватрі чи вогнику, при співучасти малят, їхніх скечів, співом пластових і народних пісень, з передачею вічної пластової іскри — „на добраніч".

Вже декілька років не було у нас „дорібку" післати дітей на таборування. Цим разом на „Табір пташат" ідуть діточки подружжя Арчер-Долішних: Єлисаветка і Богданчик. Радіємо цією вісткою, бо іде на табір уже четверте покоління! Тож просимо пластунів — приєднайтеся до нас і разом гукнемо: гарно, гарно, дуже гарно! Зберігайте пластову іскру!

Сен. дов. **Катря Гуцал**

Олбанська Округа відзначила 60-ту річницю Великого голоду

Голова комітету мгр М. Савків, політичні діячі і мгр Н. Кушнір-Верзол, ведуча програмою, під час відзначення роковин.

В Трой, Н. Й., на клаптику української землі трикутникової форми поставлений пам'ятник Тарасові Шевченкові, де 1-го червня о год. 5-ій по полудні почали з'їжджатись українці з міст: Амстердаму, Коговз, Трой, Вотервліту та з околиці Олбані, щоб відзначити 60-ту річницю Великого голоду в Україні. Прибули також американські гості: посадник міста Трой Роберт Конвей і завідуючий містом Трой Стівен Дворський, від стейтової асамблеї Роналд Конестрарі, посадник міста Коговз Роберт Сіґнораччі, з екзекутиви олбанського повіту Майкл Ґоблак, і з екзекутиви повіту Ренселір Джан Буено.

Прибули священики обох віровизнань: о. Іван Куліш, парох української автокефальної православної церкви св. Михаїла у Гадсон, о. Володимир Пашко, парох української автокефальної православної церкви св. Миколая у Трой, о. Володимир Марущак, парох української католицької церкви Покрови Пресвятої Богородиці у Трой, і о. Филип Вейнер, парох української католицької церкви св. Миколая у Амстердамі, Н. Й.

Точно о годині 6-ій вечора голова Українсько-Американського Комітету для вшанування жертв України, Олбанської Округи, Ню Йорк, мґр Михайло Савків відкрив свято. Господарем програми була мґр Наталка Кушнір-Верзол, яка привітала усіх присутніх і попросила хор Олбанської Округи під диригентурою Ярослава Кушніра проспівати американський гимн. Відтак хор проспівав молитву „Отче наш" композиції Михайла Вербицького. Далі вона представила згаданих вище отців, американських гостей, а також тих осіб, що були свідками Великого голоду в Україні, а саме: Анатолія Качана, Олю Семчук, Івана і Марію Королик, Віру Селедець, Федора Пашка, о. Володимира Пашка і Михайла Коргуна.

Посадник міста Трой відчитав проклямацію, проголошуючи день 1-го червня днем відзначення 60-ої річниці голоду в Україні, подібну проклямацію прочитав Михайло Гоблак — від Екзекутиви Олбанської Округи.

Наступною точкою було відчитання надісланих привітів від конгресмена Маурісе Гинчі, колишнього стейтового сенатора Едвина Мейсона, посадника міста Амстердаму Маріо Вілля і стейтового сенатора Йосифа Бруно, які виявили бажання стати почесними членами нашого Комітету.

Дарія Сп'як з чуттям відчитала вірш „Жнива-1933", присвячений Великому голодові в Україні. Наталка Верзол представила головного промовця проф. Володимира Літинського, котрий є автором книжки про голод в Україні, що була прийнята стейтовим едукаційним департаментом, як підручник до навчання в середніх школах стейту Ню Йорк. Проф. Літинський у своїй короткій доповіді вичерпно з'ясував причини голоду і його наслідки.

На закінчення програми усі присутні відспівали український національний гимн. Під проводом Євгена Наболотного всі присутні вишикувалися у ряди по чотири — українські ветерани, організації з прапорами та написами, пластова молодь, священики, хор і інші зі засвіченими свічками та чорними опасками на руках почали похід до української автокефальної православної церкви, де отці обох віровизнань спільно відправили Панахиду за жертви Великого голоду. По Панахиді змістовні проповіді виголосили о. В. Пашко українською мовою, а о. Ф. Вейнер — англійською. На цьому закінчено тільки першу фазу відзначення Великого голоду.

Голова Комітету мґр Михайло Савків при сприянні Роналда Конестрарі і разом з членами Комітету організував відзначення цієї трагічної річниці на стейтовому форумі в Олбані, Капітолі стейту Ню Йорк. Воно відбулося в середу, 23-го червня, під час сесії в леґіслятурі.

Ще до того М. Савків, будучи на зборах відділів УККА у Сиракузах, скористав з нагоди та запросив їх до масової участи. Кожний відділ повинен запросити своїх стейтових сенаторів і членів Асамблеї взяти участь у відзначенні та стати співспонсорами резолюції. Вислано також запрошення до губернатора Маріо Квомо.

В середу, 23-го червня, о годині 11-ій перед полуднем у будинку леґіслятури „Де Велл" почалась програма відзначення 60-ої річниці Великого голоду в Україні. З'їхалось до 300 осіб з Бінґгамтону, Елмайри, Ротчестеру, Сиракуз, Амстердаму, Коговз, Вотервліту, Олбані та околиці.

На трибуні засіли свідки голоду, стейтові сенатори, члени асамблеї, українські священики, представники від польської, латиської, литовської громад.

Коротким вступним словом мґр М. Савків відкрив свято, вітаючи всіх присутніх та представивши господиню свята Наталку Кушнір-Верзол, котра дуже вміло вив'язалась зі своєї функції. Вона попросила хор проспівати американський гимн, а опісля отця Едварда Янґа, пароха української католицької церкви Пресвятого Серця у Бінґгамтоні, провести молитву. По молитві хор Олбанської Округи під диригентурою Ярослава Кушніра проспівав „Отче наш".

Після молитви ведуча програмою мґр Наталка Верзол представила достойних гостей, священиків представників від стейтового уряду та асамблеї, котрі склали свої привіти та висловили обурення з приводу такого брутального, насильного винищення людей голодом, яке відбулося в 1932—33 роках в Україні.

Після того проф. Володимир Літинський представив головного промовця, д-ра Джеймса Мейса, члена Конґресової Комісії для дослідження Великого голоду. Голодомор, сказав д-р Мейс, був запланований і здійснений Сталіном і комуністичною партією, щоб у цей спосіб припинити розвиток української нації, знищити національну свідомість українського населення. Архівні документи, до яких д-р Мейс мав доступ після розпаду Совєтського Союзу, свідчать, що під час голоду померло понад сім мільйонів українців. Тому є всі підстави стверджувати, що уряд Сталіна мав на меті знищити український народ.

Наталка Верзол подякувала д-рові Мейсові за його надзвичайно інформативну доповідь, яку присутні з увагою слухали. Далі йшло прочитання проклямації, яку видав губернатор стейту Ню Йорк Маріо Квомо, проголошуючи 23-ґо червня Днем Голодомору українського народу, і яку відчитала представниця екзекутивного уряду Емілія Салцман.

Свідки голоду Анатоль і Олена Качан, котрі пережили це страхіття, мали змогу розказати про це на пресовій конференції.

Н. Верзол прочитала привіти від тих стейтових урядників, які не змогли бути присутніми.

У мистецькій програмі виступила бандуристка з ансамблю „Гомін степів" з Ню Йорку Лаврентія Туркевич, котра гарно проспівала три народні пісні при акомпаньяменті бандури. Деклямацію „Жнива-1933" з чуттям прочитала Люба Кушнір.

На кінець програми хор відспівав молитву „Боже Великий Єдиний", муз. М. Лисенка.

Тут треба згадати про виставку, яку влаштував інж. Мирон Свідерський при помочі своєї комісії, що була дуже успішна і до теми інформативна. В часі програми присутнім було роздано інформативні памфлети про Україну та Великий голод.

О годині 1-ій по полудні в одному з приміщень будинку леґіслятури почалась пресова конференція. Було багато присутніх, у якій взяли участь д-р Мейс, свідок голоду Анатолій Качан і Асамблемани Роналд Конестрарі та Міллер. Модератором був проф. В. Літинський. На цю пресову конференцію прибули кореспонденти з трьох часописів: „Трой Рекорд", „Таймс Юніон" і „Скенектаді Ґазет". Д-р Мейс дав кореспондентам вичерпні інформації про Великий голод в Україні та про Україну сьогодні. А. Качан, як свідок голоду, багато розповів кореспондентам про страхіття, які він пережив в часі голоду. Наступного дня в усіх трьох часописах появились перший раз статті про голод з правдивими інформаціями, дотепер незнаними для американців.

По пресовій конференції усі українці були запрошені до залі асамблеї, де відбувалась сесія і там асамблімен Р. Конестрарі представив українську групу учасників відзначення 60-ліття Великого голоду в Україні 1933 року. Фотографи поробили з цеї нагоди пам'яткові знимки. На цьому закінчилось відзначення і усі зі задоволенням, що сповнили свій обов'язок повернулися по домівках.

Належиться велике признання голові Михайлові Савкові і членам Комітету за таку інтенсивну, в дуже короткому часі проведену працю.

Де є єдність, там є і сила.

Ярослав Кушнір

У ПОНЕДІЛОК, 2-ГО СЕРПНЯ, закінчилася відома судова справа дворічної дівчинки Джессіки ДеБур, яку при народженні мати віддала на адоптацію Роберті та Дженові ДеБурам, говорячи при тому неправду хто є батьком дитини. Кілька тижнів після того, як супружжя ДеБур почало справу адоптації, рідна мати Кара Клосен призналася, що батьком дитини є Деніел Шміт, а той не погодився на адоптацію своєї дитини і справа опинилася в суді. Понад два роки тягнеться справа, а дівчинка, яку прибрані батьки звуть Джессікою, росла при них. Минулої п'ятниці Верховний суд не погодився на продовження справи — Джессіку повернено рідним батькам. Сама справа малої Джессіки, поминувши болючі рани в душах обидвох родин і розпач малої, прогула болючим звуком по цілій країні та кинула зернятко непевности у всі родини, які мають адоптованих дітей.

З УВАГИ НА ТЕ, що власник балтиморської бейзбольної дружини „Оріолс" був змушений проголосити банкрутство, дружину продано в судовому авкціоні, який у Федеральному банкрутському суді в Мангеттені перевів суддя Корніліюс Блекшер минулого понеділка. Дружину „Оріолс" купили адвокат з Балтимору і банкир з Сінсіннаті за суму 173 міл. дол., найвищу ціну в історії продажів спортових дружин.

ОДИН ІЗ ГОЛОВНИХ дорадників Білого Дому заявив, що крайовий плян охорони здоров'я, котрий підготовляє Уряд президента Билла Клінтона, дозволить стейтам включити їхніх одержувачів програми Медікер у загальну програму забезпечення здоров'я. Одначе Айра Меґазінер, офіційний координатор перебудови існуючого пляну охорони здоров'я, підкреслив, що така зміна є можливою тільки тоді, як буде вводитися постепенно та після того, коли новий плян буде правильно функціонувати.

В ЦЬОМУ РОЦІ РОСІЯ очікує особливо великий врожай збіжжя. На думку заступника російського прем'єр-міністра Алєксандра Заверухи, він становитиме від 120 до 125 міл. тонн. Це майже стільки, скільки країна потребує, однак Росія не збирається відмовлятися від імпорту зерна, бо там є одна річ — врожай н полі, а цілком інша — в коморі. Минулого року Російська Федерація, одержавши 100 міл. тонн зерна, 6 міл. з них втратила, бо в декількох районах півдня і сходу врожай взагалі не був зібраний з поля.